

и крестиаъ во Іллурікѣ и Мисии,
сіесть въ Бóгарѣхъ, въ Бóснѣ и
Моравѣ: идѣже по тóмъ въ Пиніи
или въ Паннонїи Епіскопъ бысть.

Но неможа да сѧ утварди въ томъ народѣ и распространи спасително-то и добротворно-то това учение, и понеже нападаше често на восточно-то царство, позна юще по добрѣ свато-то Евангеліе, и сѧ реши, да прїеми Христіанскїй-тѣ вѣрѹ, зато прати посланицы при царица Феодора, ком-то управляваше тогава вмѣсто сына си Михаила, и иска, да имъ прати учителы, за да ги наѹчатъ въ вѣрѹ-тѣ Христовѣ, и сѧ обѣщаваша, зашо за признателность занапрещъ, ще до е вѣрно приложенъ кѫмъ восточно-то царство; а Феодора, ком-то сѧ возблагодари и прослави Бога за това извѣстїе, проводи нѣкого Константина, кой-то кѫто доде въ Славенскій-атѣ народѣ (а) заадно съ брата си Медодія, наѹчи тамкашный-атѣ азыкъ, и прекеди на него Евангеліе-то, и другы книги отъ свато-то писанїе, кои-то мыслише, че сѧ нѣждни, за подченїе на христолюбивы-те Славени, и съ приложанїе-то си, и съ сватый-атѣ си животъ приведоха въ Христіанство-то сичкій-атѣ родѣ Славенскій;

а) Коє е было това племе отъ томъ народѣ, и коє е мѣсто, въ коє-то дохода брати-те, Историк-атѣ примѣлаша; зато треба да приглядамы критическы-те издирања за Българскїй-тѣ Исторїја на Ю. И. Кенелина.